

bodni prepjevi, dobro su došli. Sve u svemu: pjesnički kontrapunkt Kalinski – Pernić u knjizi *Cicirici & Senjali* izvrstan je nakladnički pothvat.

Ljerka Car Matutinović

[Iz *Vijenca*, književnog lista za umjetnost, kulturu i znanost, br. 367, 27. ožujka 2008., Matica hrvatska, Zagreb]

VLADIMIR PERNIĆ, novinar, pjesnik, publicist, organizator i voditelj kulturnih manifestacija. Rođen je 1946. godine u Hlajima nedaleko Roča. Gimnaziju je završio u Pazinu, a u Rijeci

je diplomirao na Pedagoškoj akademiji. Dugi niz godina radio je kao prosvjetni, kulturni i javni djelatnik. Od 2000. pa do umirovljenja 2011. godine radio je kao novinar na Hrvatskom radiju - Radiju Puli gdje je ostvario niz autorskih emisija. Veliki je pobornik ideje o očuvanju duhovne i materijalne baštine svoga zavičaja, ljubitelj i njegovatelj tradicijskih vrijednosti. Pokrenuo je i organizirao brojne kulturne manifestacije na Buzeštini i šire. Vodio je akcije Katedre Čakavskog sabora Roč na projektu obnove Huma i izgradnji Aleje glagoljaša. Jedan je od osnivača Male glagoljske akademije u Roču. Inicirao je i vodio projekt izrade replike Gutenbergove preše u Roču.

Utemeljitelj je i voditelj multikултурне udruge "Prijatelji Roča" koja okuplja renomirane umjetnike iz različitih područja umjetničkog stvaralaštva.

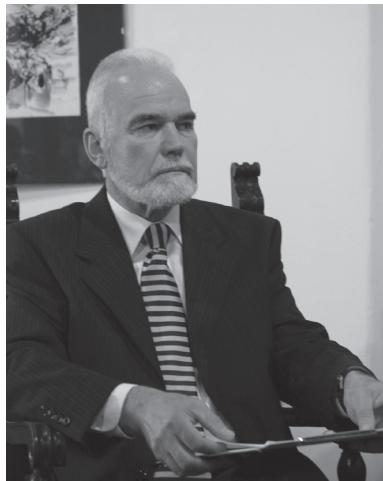
Inicijator je i voditelj kulturno-edukativnih susreta "Puli ugnjišći v Roče" koji su se kroz tri ciklusa održavali od 2015. do 2018. godine.

Poeziju je počeo pisati sedamdesetih godina na ročkom dijalektu oslikavajući kroz svoje stihove rodni zavičaj, ljude i događaje, a motiv koji se neprestano provlači kroz njegovu poeziju i koji ga čini prepoznatljivim jest motiv kamena – ubjuaka – kao nepresušnog vrela inspiracije za dijalektalne, ali i za stihove na književnom standardu. Bogata srednjovjekovna kulturna, poglavito glagoljaška, povijest Roča i Huma, nadahnula je čitave cikluse njegove novije poezije, a u tim se pjesmama i jezikom približio starohrvatskom izričaju.

Objavio je šest zbirki pjesama: UBJAČIĆ (1979.), SRHI (1990.), ZNAMEN (1996.), CICIRICI & SENJALI (2007.) zajedno s kajkavskim pjesnikom Ivom Kalinskim, SUITA MEDITERRANEA (2013.) i IZNUCANI VERŠI (2018.).

Mnoge su mu pjesme uglazbljene (J. Kaplan, D. Prašelj, Đ. Dekleva Radaković, N. Millotti, B. Krajcar, N. Kalogjera, D. Bassanese, B. Zahtila, B. Glavina).

Zajedno s akademskim slikarom Franom Parom iz Zagreba, 1996. godine objavio je

Vladimir Pernić

grafičko-poetsku mapu "Znamen", a 1998. godine objavljena je grafičko-poetska mapa "Istarski rukopisi – Calligrafie istriane" u kojoj je zastupljen u paru s akademskim slikarom Eugenom Kokotom. Godine 2004. zastupljen je u grafičko-poetskoj mapi "Istra" autorice Hede Gaertner.

Pjesme je objavljivao u časopisima: Istarski mozaik, Istra, Nova Istra, Kaj te u Buzetskom zborniku.

Zastupljen je i u "Antologiji čakavskoga pjesništva XX. stoljeća" Milorada Stojevića (Rijeka, 1987.), "Panorami čakavskog pjesništva" Mirjane Strčić (Pula, 1989.), "I ča i što i kaj" Borisa Biletića (Pula, 1997.) te u više zbirki "Verši na šterni". Od 2004. godine član je Društva hrvatskih književnika.

Autor je publikacije "Park prirode Učka" koja je 2005. godine izašla kao prilog godišnjaku "Franina i Jurina" u izdanju "Reprezenta" iz Račica. Isti je izdavač 2005. godine objavio i Perničevu knjigu "Istarski gunjci", 2008. "Zasopimo na organić u Gračiću", a 2009. "Život posvećen zavičaju". Godine 2015. objavljuje "Legende istarskog sjevera".

Pernić je bio urednikom ili članom uredništva više edicija, časopisa, zbornika, zbirki pjesama i drugih publikacija, među ostalima "Istre kroz stoljeća", časopisa "Istra", godišnjaka "Franina i Jurina", Buzetskoga zbornika itd.

Bavi se i kiparstvom. Imao je više skupnih i samostalnih izložbi.